

Visovcu, 4. VIII. 1724, da se predaje u Makarskoj i u Sinju.¹⁹⁹ Iste godine vrhovni starešina Reda, ovlaštenjem Sv. Stolice, bogoslovno učilište u Šibeniku podigao je na generalno učilište 2. stepena, a 22. I. 1735, po razdiobi provincije, na generalno učilište 1. stepena.²⁰⁰

Bogoslovno učilište razlikovalo se na provincijalno i generalno. Provincijalno je stalo pod vlašću provincijalnog, a generalno pod vašću generalnog starešinstva. Ni samo generalno starešinstvo nije moglo proglasiti neko učilište generalnim bez ovlaštenja Sv. Stolice. Generalno učilište bilo je kao fakultet. Na generalnom učilištu 2. stepena morala su biti dva posebna lektora,²⁰¹ a na učilištu 1. stepena tri posebna lektora, dok je provincijalno učilište vodio jedan lektor. Lektori, koji su 10, odnosno 12 godina predavali na generalnom učilištu, dobivali su jubilaciju, t. j. bili su ubrajani među eksprovincijale; dočim oni koji su za 6 godina predavali na provincijalnom učilištu, dobivali su naslov *lector sexennalis* i mjesto uz *eksdefinitore* provincije. Lektor koji je 3 godine predavao filozofiju, imao je pravo da se natječe za lektora bogoslovlja. Tako nalazimo da su pojedini Oci predavali i filozofiju i bogoslovlje, te su nosili naslov »*lector philosophus*« i »*lector theologus*.«

Provincijalno bogoslovno učilište također se dijelilo na dva stepena; spekulativnog i praktičnog i samo praktičnog bogoslovlja. U prvom se je učila dogmatika i moralka, u drugom samo moralka. Moralka je obuhvatala one grane koje su se odnosile na praktični dušobrižni rad. Pohađali su je učenici manje daroviti i oni koji su u kasnijim godinama dolazili u Red. Ovi učenici nijesu nastavljali nauke na generalnom učilištu niti su mogli postati lektorima u provincijalnom učilištu; nego su nakon položena ispita dobivali naslov propovjednika i ispovjednika, pa su, ako su bili slani u dušobrižnu praksu, redovito bili upućivani nekom iskusnom župniku, da se pod njegovim vodstvom upute u dušobrižni rad. Ako pak nijesu bili upućivani na župe, duhovnu praksu o-

¹⁹⁹ Theca IV, D 29 (Arhiv Šibenik); LAPŠ, I, 317; LAPM, 385.

²⁰⁰ LAPM, 275 sl.

²⁰¹ U Franjevačkom Redu mjesto riječi profesor upotrebljavala se riječ lektor, a značila je istu stvar.